

Horváth Piroska
M. Simon Katalin

Egy kép - egy vers

**Horváth Piroska
M. Simon Katalin**

Egy kép - egy vers

2010

Előszó

Életünk kezdete és vége, a bölcső, illetve a koporsó közti út (a tarisznyánk!) kifürkészhetetlen. Hogy könnyű-e, vagy nehéz, virágos-e, avagy tüskés, napsütötte-e, vagy viharos, egyenes-e, avagy kacskaringós, mindez életünk nagy rejtélye. Szerencsére nem ismerjük előre! A nehézségeket átvészelve és reménykedünk, hogy a hátralévő szakasz nagyszerű lesz. A már megtett utat pedig az idő lassan megszépíti: kirostálja a rossz foltokat, felerősíti a jókat.

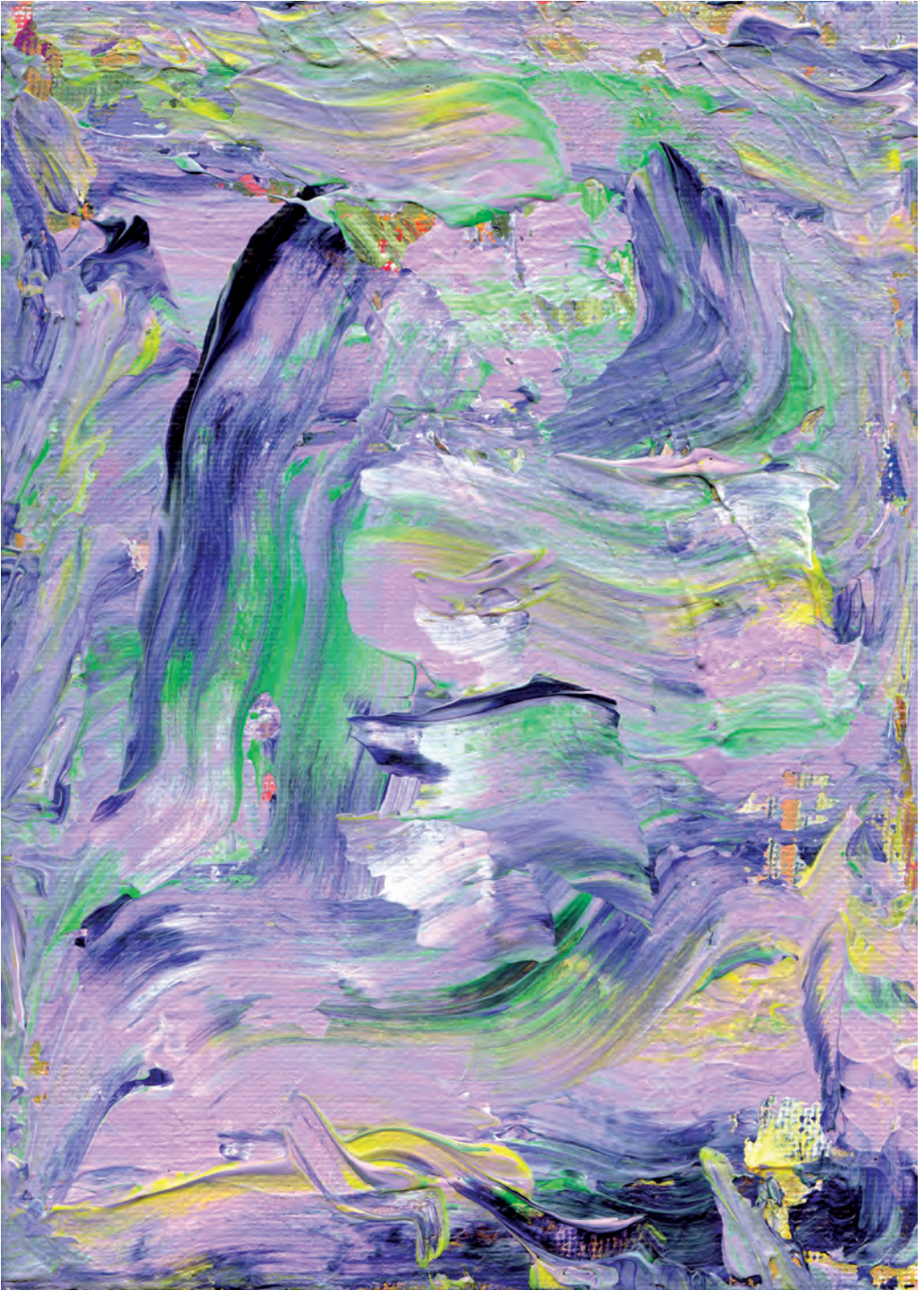
Útjaink, - melyek valljuk meg nem voltak sem egyenesek, sem virágokkal telezsórtak, sem felhőtlenek, de már így utólag visszatekintve rá, nem tűnnek sötétnek, mert az idő megtette a maga feladatát, - valamikor találkoztak, Besztercén. Néhány évig párhuzamosan haladtak, aztán messze elkanyarodtak egymástól. Évtizedek után az internetnek köszönhetően újra érintették egymást. Ebből a virtuális újratalálkozásból született e könyv.

Amint nyugdíjazásunk után nagyjából mentesültünk a feladatok alól, - ez a közös vonás útjainkban, - a szabaddá vált idő lehetővé tette addig szunyadó, s talán soha nem is sejtett képességeink feltörését. Hozzáfogtunk mindketten, - egymásról nem tudva, - alkotni: írni, festeni és kipróbálni a modern megnyilvánulási - önkifejezési lehetőségek széles skáláját, belemélyedve a komputer világába... Egy olyan világot képeztünk magunknak, a színek, formák, érzelmek, szavak, gondolatok világát, melyben jól érezzük magunkat. Megtartó erőnké vált. Örömforrás mindkettőnk számára.

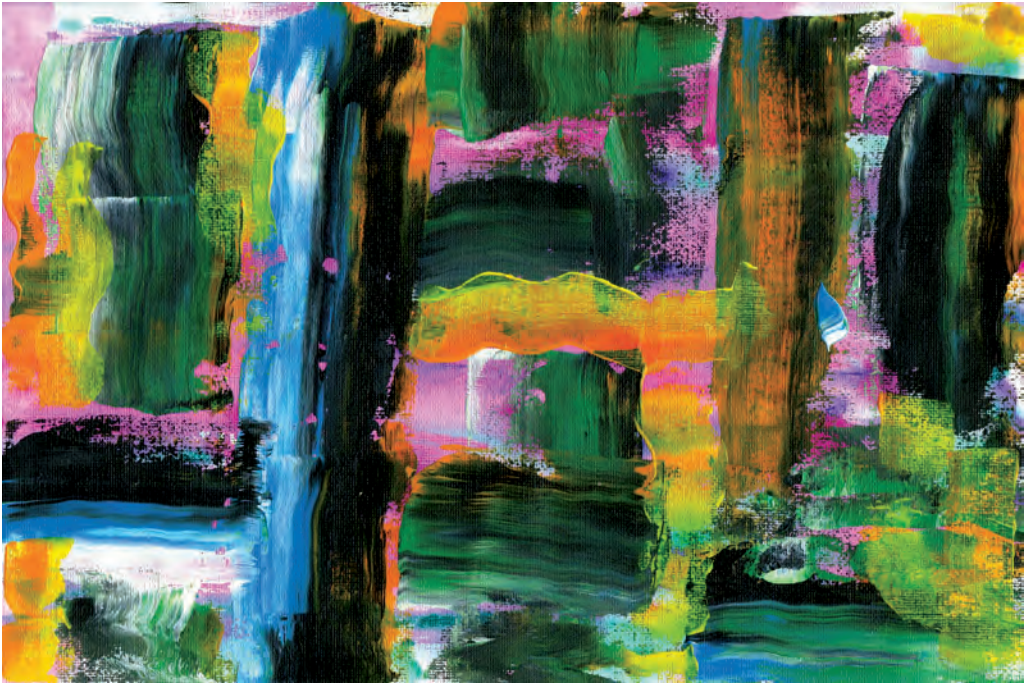
Kívánjuk, hogy ez más, magunk korabelieknek is sikerüljön!

Ajándék

Ölembe hulló sárga levél –
Az őszt sodorja felém a szél...
Lelkem kapuját kitárom,
Térj be hozzám, fáradt vándor!

Jöttöd számomra ajándék,
Asztalomnál légy hát vendég!
Égő szomjadat enyhítse
Forrásomnak tiszta vize!

Érzékiség

Mint puszták csendjében szól a kolomp
Úgy küldött felé a múlt egy dallamot
Megtorpant kezében az ecset
A vászon sápadtan hallgatott

Hullámzott lelkében a megélt pillanat
Idézve különös káprázatot
Érzékei itták a látványt
S ő színekből csodát alkotott.

Barackvirág

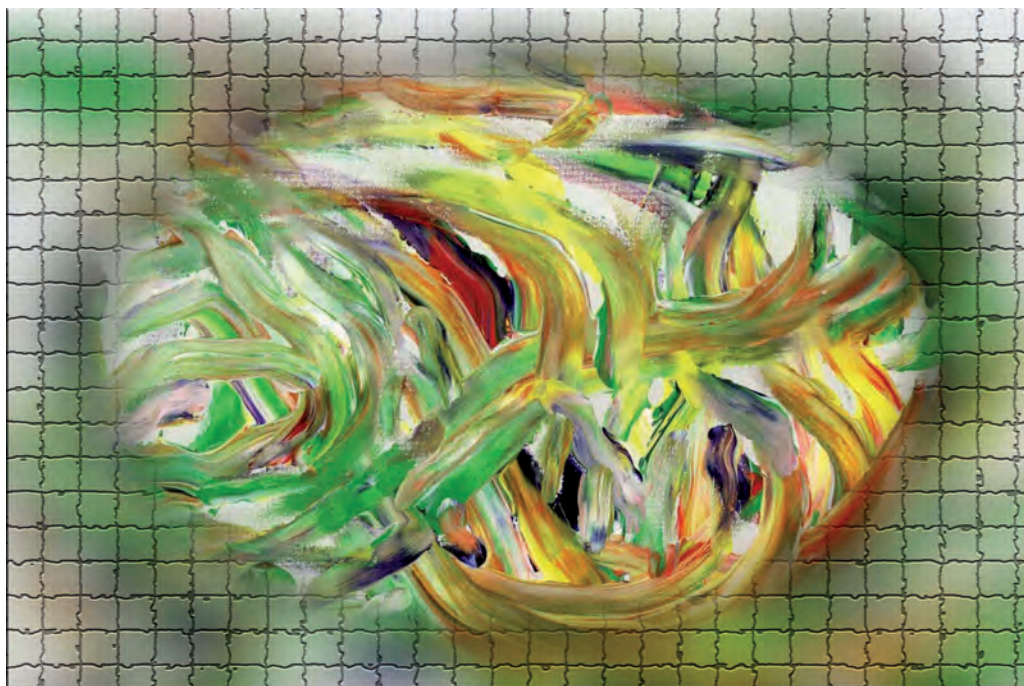
Márciusi barackvirág,
Általad szebb lett a világ!

De jaj, vigyázz! Bolyong a Nap,
Egyet gondol és cserbenhagy!
Jöhet ború víg derűre,
Fagyos lepel szép selymedre!

Merész életfakadás,
Hajnali rügykacagás,
Téged várt az egész világ!
Kacagj, remélj, barackvirág!

Újjászületni

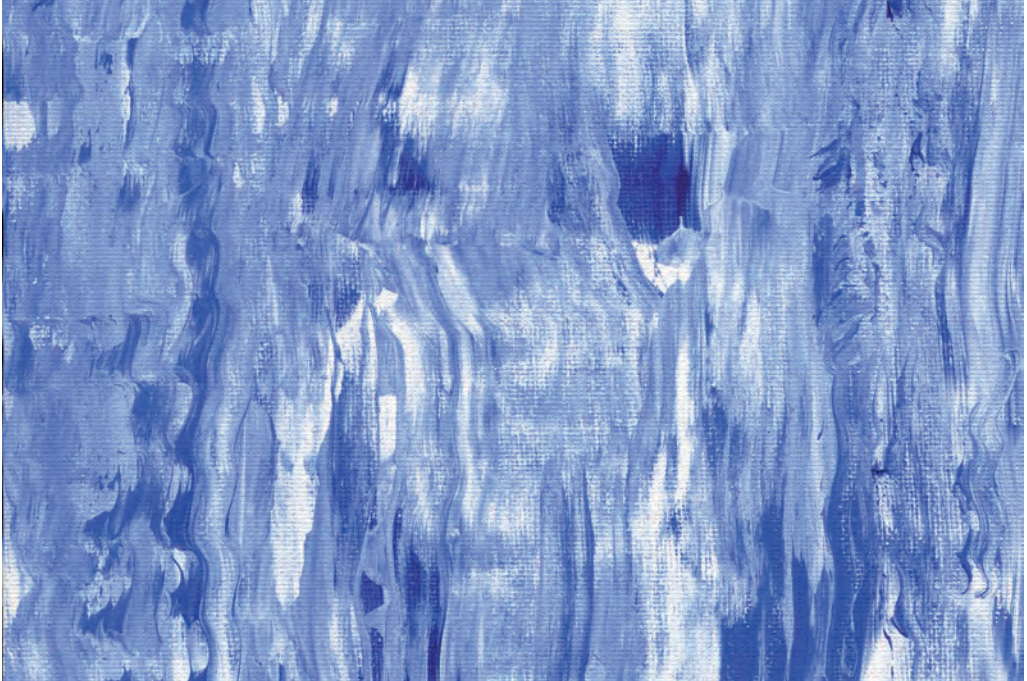
Gyűlölt bábkorom,
burokba zárt létem
vak félelme a fénytől!
újjászületni lenne jó
lepkélésre bár...
szállnék
szárnyfesztető szélben,
némán zengném
himnuszát az égnek,
áldanám a napot,
mely megadatott...
röpke létem sorsát
álmaimra bíznom,
alkony hullatna
örömkönnyet énrám.

Újrakezdeni

Születésemkor megtanultam
Újrakezdeni mindig
Újra és újra...
Véres térdel lépkedni tovább
Csiholni tüzet, ha lankad a láng
Rőzse nélkül kovászt érlelve
Apró napokat váltani ünnepre
Megélni kínzó veszteséget
Életet adni minden percnél
S mint a Nap, ha elmúlt nyugovója
Újrakezdeni
Mindig újra és újra

Hóbortos tél

Hócsizmában jár a tél,
Hóbundája földig ér,
A kucsmája hófehér,
Hóban fekszik, hóban kél.
Reggelije hófalat,
Vacsorája hó, ha kap!
Havat nassol, ha delel,
Ha szomjas hóbort vedel.

A tavasz üzenete

Üzen a tavasz
A föld illatával,
Avarban nyíló
Harmatvirággal,
Üzen faágon
Vajúdó rügyekkel,
Hajnali pírban
Füldöző reggellel,
Üzeni a mélyben
Dermedő léleknek,
Feledés zugában
Halódó Reménynek,
A Hitnek, hogy áldást
Terem a Szeretet,
Forrást, mely serkenti
Szendergő lényedet.

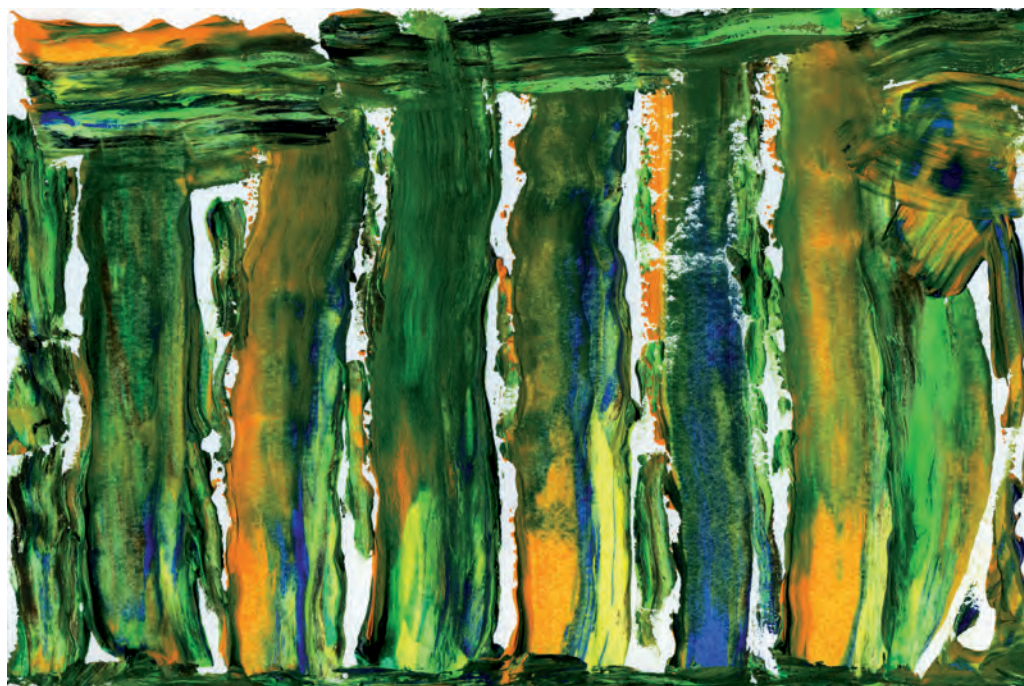
Idill

Ezerszín virágmezőben járunk,
Köröttünk zenél a nyári dél,
Fenn az égnek azúrjában
Ledéren fürdik a lusta fény.

Virágok ringnak a szélben,
Piros, sárga meg ibolyaszín,
Mint álmot idéző mesében,
Feszülnek lelkünk húrjai.

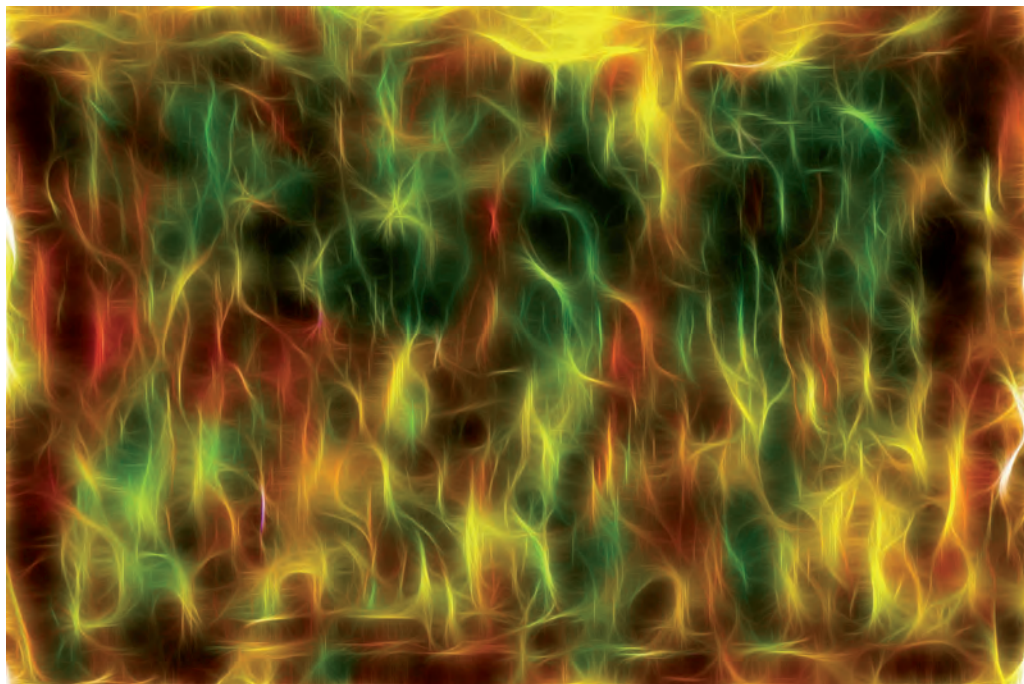
A megismerés

Fhéren csábít
a titokmező –
kihívás –
az agy
nyugtalansága nő,
sejteket riaszt
az érzékelés,
éber az elme,
tettre buzdít
az észlelés.

Pillérek dőlnek sorban,
az út szabad!
A titok lehull,
az elme ünnepel,
a győztes te vagy!

Hajtás

Anya méhében lüktet így az élet...
Ha eljön ideje az ébredésnek,
Fájdalomból sarjadó erő
Zsenge létalak tűnik elő,
A fény rá mosolyog.

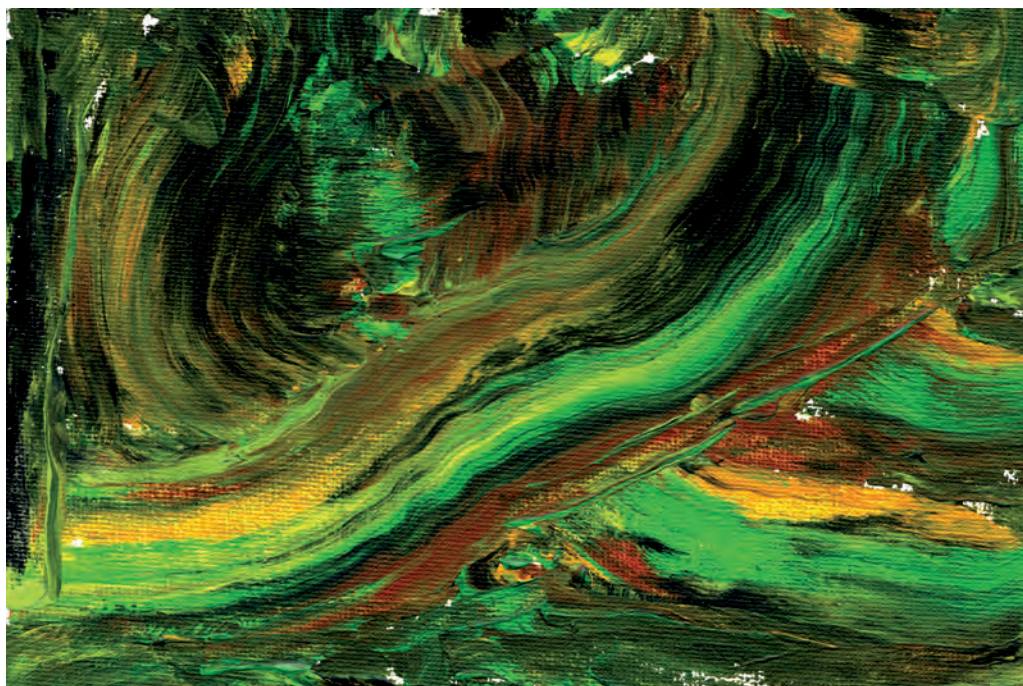
Életünk őszi rapszodiája

Életünk őszi rapszodiája
Számadás,
Mely színfoltokban
Értékeli
Az elmúlt időt...
Szerencsés,
Ki hosszú őszben számol,
Örömmel
Nyugtázza annak színeit!
Ha egykor a színfoltokat
A tél fehérre mossa,
Helyükre halovány árnyakat fest
A magány,
Nyugalom fénye árad köröttünk,
Elcsitul a színes rapszódia.

Öreg fa halála

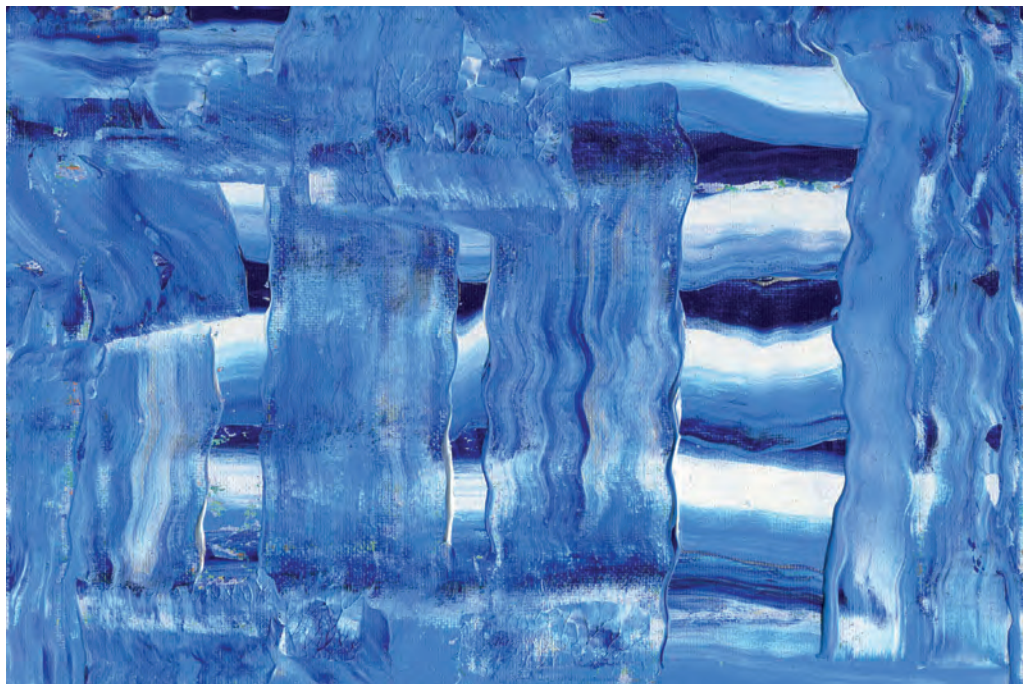

Öreg fát láttam, ott állt a fényben,
Béke lengte körül és mély nyugalom.
Görcsös ágait a tavasz becézte,
Remélte, lát még sok szép napot.

Éj leple alatt az ég nem nyugodt,
Dühöngő erőkkel viaskodik,
Feljajdul a kintől, e borzalomba
Maga a föld is megvonaglik.

Reggel azúrban fürdő ég alatt,
Különös csendben a fákon gyász lebeg.
Egy öreg közülük elment örökre,
Teste ernyedten a földön pihen.

Téli hangulat

Jégbe zárt lelkek,
Csipkés szemfedővel
Rejtett tetszhalál...

Vágyaink a tél
Gúzsba kötve tartja,
Erőnk feléli a várakozás.

A tökéletes alkotás

Fákkal borítom e helyet, mondta az Úr,
Megáldom esővel, fénnyel,
A föld, melybe magvaik hullatják,
Lészen ágya számos nemzedéknek.

Nőni fognak majd az ég felé...
Az ember, ki uralni fogja bölcsen,
Temérdek kincsét bírja
Részesezve sok szép örömökben.

Madarak, vadak s mi szemnek gyönyör
Lakásra bőven lel e közösségben...
Az Úr e tettét, midőn tökélyre vitte,
Megáldotta, s erdőnek nevezte.

Akkor

Nem ígérted, hogy eljössz,
Én mégis vártalak.
Fű, fa, virág zsongott körültem
Fokozva titkolt vágyamat.

Az utcára csalt a május,
Csalárd játékot űzött velem,
Hamis képek hóhér tánca
Dúlta érzékeny lelkemet.

S mint a fény kiválik,
Ha megérett rá a pillanat,
Jöttél felém akkor az utcán
Betöltve titkolt vágyamat.

Ábrándok

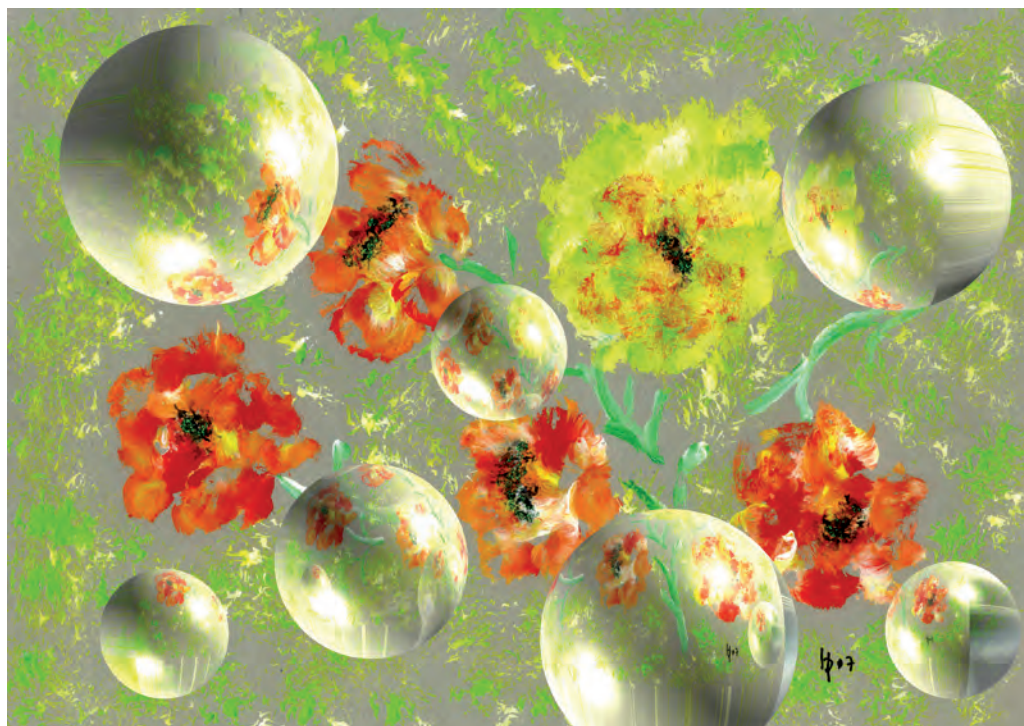
Szeretnék az égen
Holdsugár lenni,
Éjszaka ölében
Némán sírdogálni
Érted!

Szeretnék egy fának
Koronája lenni,
A fényt az árnyékkal
Csokorba kötni
Néked!

Ha madár lehetnék
Kék hegyek ködében,
Sikongva keringnék,
Vakon hívogatva
Téged.

Ha megtalálnálak,
El nem engednék,
Szépen, szerelmesen
Soká éldegélnék
Véled!

Násztánc

Nézd, a ledér pipacsok!
Szirmaik bársonyában
A nap tüze ég,
Érintetlen kelyhükből
Habzsolja bájitalát
A féktelen ég.

Komor fa lombja közt
Álmodozva sóhajt
A szendergő szél,
Feltámad, s napmezőkön
Buja tűzvirágokkal
Víg násztáncra kél.

Táguló perspektíva

Test
lélek
értelem
forgunk
mint orsó
a térben
sirül a fonal
nő, gyarapszik
nem látod hol a vége

test
lélek
értelem
szállunk
mint levél
a szélben
körüttünk
egyre tágul a tér
míg eggyé válunk a fényel.

Virágom, virágom

Arcod látom
Túl a fény határain,
Mezőket járva
Belém ivódott színed, illatod, zenéd,
A múltat a jövőbe mentve
Teszed dolgod,
Nem kérsz, de adsz,
Néma üzenet,
Te vagy magad!

Nyár

Fényével kecsgetet a kékszemű táj
Járni járatlan ösvényeken,
Álmodni fortyogó forrás tövében,
Hol szarvas nyomában nyargal a nyár.

Megrészegülve a fenség csendjétől
Lelkedbe róni alkony illatát,
Mikor a Nap a bérceken elidőzve
Tűzszínre váltja az ég hajlatát.

Harmaton kelni a hajnal ölében,
Mint dalnok sereg lombok karzatán,
Együtt barangolni a féktelen nyárral,
Míg csábít a csalfa látóhatár.

Életöröm

Egy pillanat,
Mit a képzelet megragad,
Tánc, melyet ecset
Színekkel játszva lejt
A vászon falán
Oly könnyedén...
S e frigyből
Különös alak,
Pár virág,
Mint éjből napvilág
Életre kel,
Hogy némán mondja el:
Élni öröm!

Gyökerek

Derékba szegett évgűrűk
Nedve csorog
Ámos avarba,
Apró lelkek dongják,
Az eleven csonk
Borzongva tűr...

Gyökerek üzenik a mélyből:
Ne féljeteK,
Nem vész el
Mi tiszta forrásból fakad!

Holdtöltekor
A csonka életből
Ezernyi sarj kihajt!

Remény

Vérben vöröslő sötét ég alja
Éjszaka öléből új napot ígér,
Merész derengés serkenti a hajnalt,
Gyötrő félelem az éjjel mállik szét.
Álmosan örködő kertek csendjében,
Míg pihegő lomb közt hangtalanul jár,
Éji mámort üzni csillogó harmat
Virágszirmokon kéjitalt kínál.
Sápadt ég ölében fénysugarak közt
Felizzik a Nap,
Álomból kelő kába lét a fénytől
Új értelmet kap.

Ébredő madár pitymallattal fürdik,
Örömrillája lélekharang,
Nyújtózó faágról rigó füttye röppen,
Bokorból felel rá egy csacska hang.
Ezer színben játszik fényével a reggel,
Hangja dicsérő szózatot kiált,
Jó napot dédelget lelkében az ember
Hittel, hogy mától jobb lesz a világ!

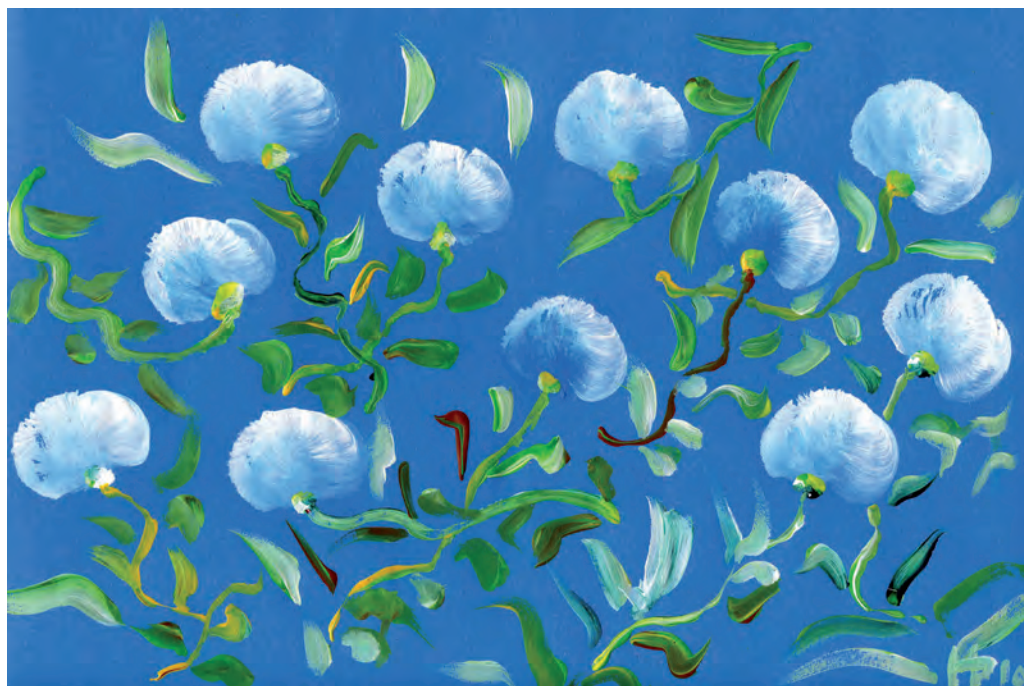
Ne késlekedj!

Ó, tavasz, jönnöd kéne már,
Lásd, a tél ereje az idővel perog!
Tőled vár kegyes feloldozást...
Ha útjára engeded,
Bizton megtérül méltó érdemed!
Ne késlekedj!

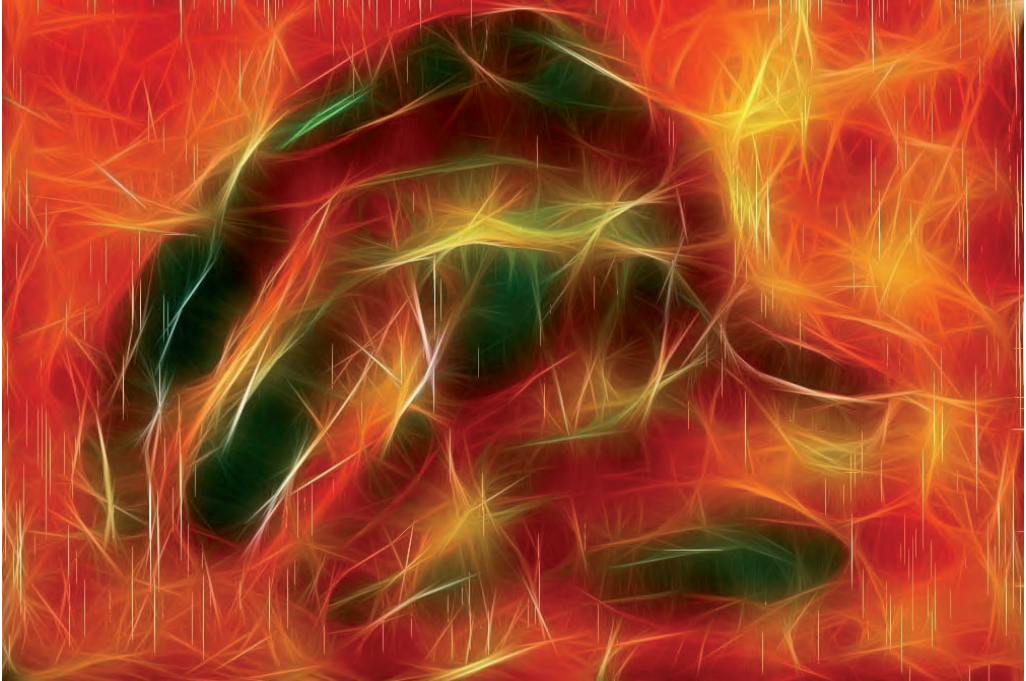
Virágének

Mit suttog a vadvirág,
Ha ránevet az ég,
Ha arcáról könnyet
Töröl le a kósza szél,
Ha mézízű csókkal
Csábítja a hajnal,
S ő repülni szeretne,
Mintha madár volna?

A nyár nevét suttogja,
Ha látja kék szemét,
Pirul, ha gyöngéden
Megerinti a szél,
Ha mézízű csókjával
Ébreszti a hajnal,
Ő kelyhéből itatja
Színtiszta harmattal.

Szeretem

Szeretem az emlékedet,
A gondolatot, mely közelembe hoz,
Szeretem ezt az édes keserű érzést,
Melyet lelkem kezdettől rád tékozolt.

Szeretem az álmaimat,
Melyekben arcod távolból dereng csupán,
Hogy hajadra dért szítál a késő ősz,
Ma nehéz elképzelnem is talán.

Édesanyám emlékezete

Anyámnak választottalak én,
Te befogadtál szíved alá...
Vigyáztad magzati léteimet,
Vágytam gyöngéd érintésedet,
Sarjadó lényem felfogta már,
Nékem suttogod: szeret anyád!
Szívem dobogta: szeret anyám!

Sokszor hallottam történeted,
Fogantatásom lett végzeted...
Mondták: ne félj, ő vigyáz reád,
Szeret téged az édesanyád!
Szívem dobogta: szeret anyám!

Barangoló

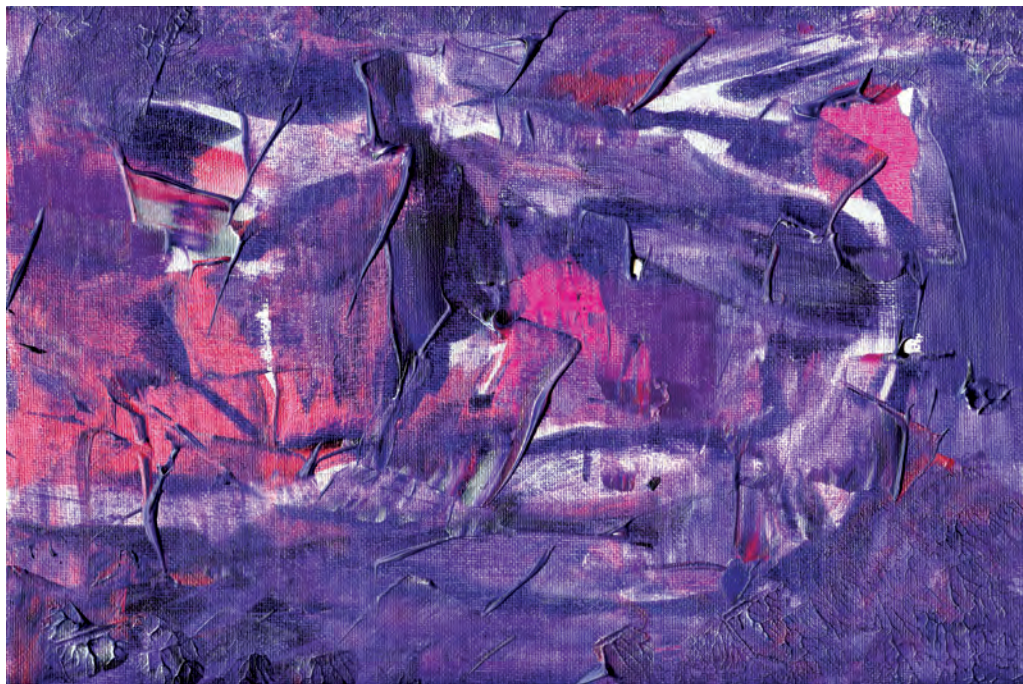

Dombok hátán nyargal lelkem,
Nyugtát nem leli,
Fel-feltűnnek útja mentén
Múltam színei.

Gyümölcsérlelő nappalok,
Hűvös éjszakák,
Vad magány, mely lüktet, tombol,
Keresi társát.

Ég és föld közt zsugorodik,
Sír a láthatár,
Emlékek közt bolygó lelkem
Tévelygő madár.

Tűz, tűz...

Tűz, tűz, ég a tűz,
Szikrát szórva lángot fűz!
Rőzse lángja ősök tánca,
Tűzről pattant lányok vágya,
Legénycsizmák dobantása!
Tűz, tűz lángot fűz...
Ha meggyúltál,
Lángot fogtál,
Lángot fénnel lobogtattál,
Égj sokáig, áldott tűz,
Szikrát szórva lángot fűzz!

Megbékélés

Mit vártam ettől a naptól?
Mi történt, régen volt már...
Kellett, hogy a múlt kegyelméből
Feléd vezessen újból e nyár...

Megbocsájtani vágyom magamnak,
Lelkünkől egymásnak béke jár,
Derús lélekkel éljünk mindent,
Ha egyszer a nyár még ránk talál.

A Végtelen

Fény a sötétiséggel, a hang, a néma csend,
Élet és halál, káosz és a rend...
Telhetetlenséged fel nem foghatom,
A Mindenség kezében gög és hatalom.

Porszemként kóválygok föld és ég között,
Apró lényembe kétség költözött...
Énemben verseng a valóság s az álom,
E mérhetetlen térben helyem nem találok.

Ezer szép virágszál halála

Szél süvített át a réten,
Mint bős fergeteg...
Gyöngé virágszálak
Riadtan álltak,
A szél nem kegyelmezett!
Apró életek
Bujdosni mentek,
Virágkelyhéből
Hontalanná lettek,
Ki merre látott,

Arra utat vágott,
Vissza nem nézett
A rétre,
Melyet elhagyott.

Ezernyi virágszál
Vad széltől tiporva,
Halálát lelte
Egymás karjában.

Láttad?

Láttad a csillagok arcát ragyogni,
Tenger vizébe a Holdat merülni?
Hallottad a nagy víz röpke sóhaját,
Ha izzó tested a habok csókolták?

Láttad, amint a tenger ringó ölében
Virgonc hullámokat borzolt a szél,
Mikor a szunnyadó homokon
A zsenge hajnal még álmot ígér?

Kitárt karokkal ölelted a Napot
Mikor a mélyből feltámadott?
Láttad kedvesed szemében a vágyat,
Ha arcodról a fény feléje áradt?

Megújulás

Éjszaka leplében
A rokkant tél kedvéért
Még portyázik a fagy,

Amerre elhalad,
Friss tócsák felszínére
Lehelve jeget hagy.

Rongyos takarója alatt
Még lustálkodva
Nyújtózkodik a föld,

De meleg méhében
Duzzadó csirájából
Már ránk kacsint a zöld.

Az elmúlás kisrapszódíája

Hervad a virág,
Sápadt mező fölött
A Nap delet már nem ül,
Az ég vörösére
Sötét csóvát vet az elmúlás homálya,
S az élet zaja korábban elül.

A tűz még fel-fellobban,
A fény még remél,
Míg délre húzó szárnyak
Árnyéka suhan
A messzeség felé.

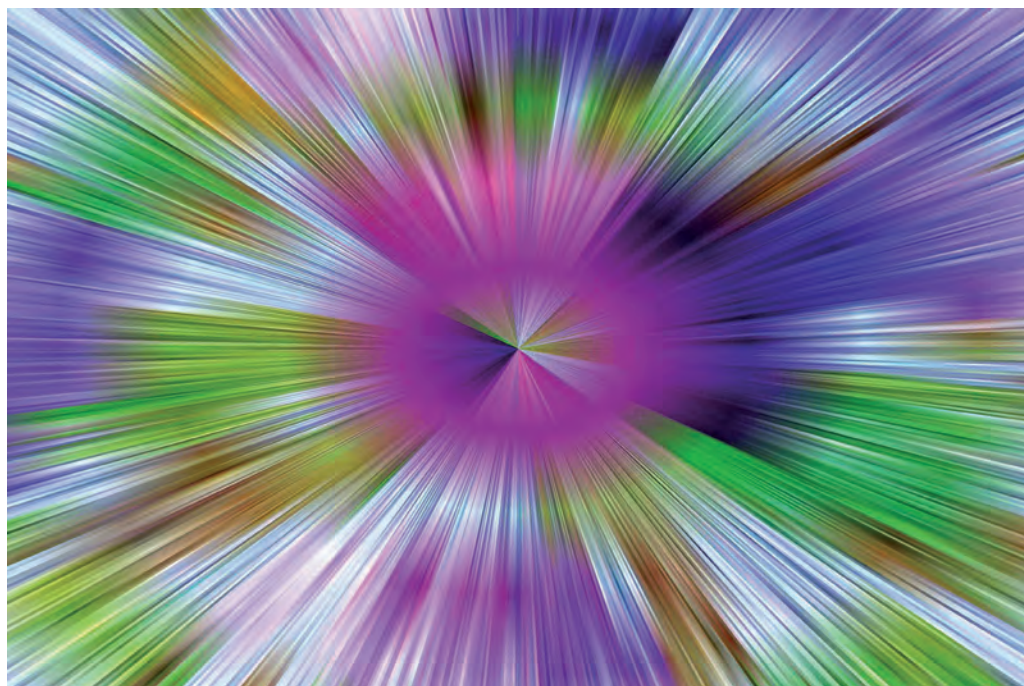
A múltad te vagy

Szép vagy rút az emlék...?
A múlté már, ne faggasd!
Öröm és fájdalom, kín és szerelem,
Sikerek, bukások, meddő félelem?
Helyezd egymás mellé lelked egy zugában...
Őrködik fölöttük az emlékezés,
Bízd rá az időre a selejtezést!
Ami ma élmény – szép vagy rút nem számít –
Az holnapra emlék ...
Az élmény mulandó, az emlék marad,
Emléked a múltad, a múltad te vagy!

Tékozló lélek

Nem adhatok a világnak mást,
Csak lelkenek fényét,

Melyet verseimbe ötvözök
Apránként, újra és újra...

Tékozló lélek fénycseppjeit
Nyújtom felétek, kik

Szomjazzátok a tiszta forrást,
S éhettek hajt a szép szóra.

M.Simon Katalin

Amikor megszülettem, környező világomban minden a feje tetején állott. Felbomlani készült őseim világrendje, és az újról, amely vajúdott, éppen azok nem sejtettek semmit, akik annak következményeit elviselni lettek hivatottak.

Iskolás koromat a vörös nyakkendő határozta meg, amely, most már tudom, identitás zavart és hamis világképet sugallt tudatunknak. De szerencsémre, ahogy nőttem testben és lélekben, úgy tárgult a világ is körülöttem és bennem. Sorsdöntő tényezője volt életemnek az a pillanata, amelyben elhatároztam, hogy tanító leszek. Ebben a hitemben Székelyudvarhely erősített meg, ahol hat éven át szívtam magamba a nagy hagyományú Tanítóképző egyéniség formáló szellemét.

Tanítói hivatásom a beszercei Andrei Muresanu Líceum magyar tagozatán teljesedett ki, ahol harminc évig tanítottam I-IV. osztályban.

Mióta írok? Kezdetben volt az olvasás. Zsenge gyermekkorom óta mindent elolvastam, ami utamba került. Irodalmi ízlésemet és egyéniségeimet meghatározóan befolyásolták Jókai Mór romantikus regényei, Tolsztoj és a francia irodalom klasszikusai. Legelső versemet IV. osztályos koromban írtam a természetről, amelyre nagyon büszke voltam, különösen, hogy meg is jelent egy akkori újságban. Később az első szerelem ihlette próbálkozásaim következtek, de ezeket nem tartottam életrevalóknak, így írott nyomuk nem maradt, de emlékszem rájuk, mert az érzés, amely életre keltette őket, nagyon szép, de túl merész volt. Tizenkét éves korom óta naplót írtam, amelyben inasként gyakoroltam kifejezni gondolataimat, érzéseimet és csiszolgattam stílusomat.

Tanítói tevékenységem ideje alatt születtek első gyermekverseim, amelyekben az olvasó megtalálja a mindenkori gyermek tarka-barka egyéniségét, azt a színes világot, amelyben a gyermek kiéli mozgásvágyát, a benne tomboló egészséges energiát, amely minden ritmusok és rigmusok forrása.

Később írtam a természet iránti csodálatomból fakadó, az asszonyi lélek vívódásait, megelései kifejező költeményeket, valamint rövid elmélkedéseket az élet dolgairól.

Horváth Piroska színvilága, amely a lélek mélyén szunnyadó érzéseket, érzelmeket kelti életre, számos versemet ihlette, melyeket szeretettel osztok meg azokkal, akik e könyvet kezükbe veszik.

Eddigi alkotásaim saját könyveimben és antológiákban jelentek meg.

Saját köteteim:

- Ne lobbanj el, szalmaláng! – gyermekversek, Sigma Publishing Kiadó, Toronto – 1999
- Gyí, lovam, lovacskám! – gyermekversek, digikönyv a Napvilág Íróklub kiadása – 2007
- Tavasztól télig – gyermekversek, Pont fix Kiadó és az Ikerhold Kiadó közös kiadása – 2009

Antológiák

- Netlíra – antológia – Borostyán Kiadó – 2008
- Netlíra II – antológia – Borostyán Kiadó – 2008
- Netpróza – antológia – Borostyán Kiadó antológia – 2009
- Téltúlélők – antológia – PC Poéták 1. kötet – 2009
- Tizek – antológia – Hajnalkönyvek 07. Barátok Verslista – 2009
- Képzeld el... – Paletta – Virágok, Irodalmi folyóirat – 2010/1. szám – Barátok Verslista

Megjelenés hangoskönyvekben:

- Hallgató 32. – az Irodalmi Rádió hangoskönyve- versek – 2010
- Mesék nem csak kicsiknek I-II. – Kiadó: VPM – Barátok Verslista –2010

Könyvbemutatóim:

- Sepsiszentgyörgyön a Mikes Kelemen Líceum 1- 4. osztályos tanulói, tanítói előtt, 2009
- Besztercén az Andrei Muresanu Líceum magyar tagozatának tanítói számára, 2009
- Torontóban a Kalejdoszkóp Irodalmi Kávézó szervezésében a Magyar Házban működő iskola tanulói, tanerei részvételével „Tarka-barka sokadalom” interaktív gyermekműsor keretében

Írásaimat a Héttorony Irodalmi Magazinban, valamint a Közkincs Művészeti Lap oldalain közlöm.

Alkotó tagja vagyok az Irodalmi Rádiónak.

Elérhetőségeim:

Email: margitida@yahoo.com

<http://alkonyatblogspotcom.blogspot.com/> ;

<http://szalmalang.freewb.hu/>

<http://www.facebook.com/profile.php?id=100001186304796>

Horváth Piroska

Erdélyben születtem, Magyardécsén, paraszt szülők második gyermekeként. Boldog falusi gyermekkorom volt.

Iskoláimat Désen és Kolozsváron végeztem.

A beszercei líceum tanáraként 28 éven át tanítottam biológiát, kémiát, lélektant. Néhai férjemmel, Horváth Pál magyar irodalom szakos tanárral együtt a város kulturális életének lelkes támogatói voltunk.

1985 óta Ausztriában (Riedben) leltem második otthonra, ahol kielégíthetem régi vágyamat: megismerni a világot. Legfontosabb állomásaimként a következőket említeném: Niagara, New York, Egyiptomi piramisok és Királyok völgye, Bangkok, Hongkong.

Legizgalmasabb kalandomat 2001 szept 11- én éltem át: éppen Amerikába repültem, mikor ott a nevezetes

terrortámadás történt. Ezért repülőnket Kanadába térítették el, Halifax-ban öt napot töltöttem egy tengerész kaszárnyában több ezer útitársammal együtt. (Erről szól a Kényszerleszállás című könyvem.)

Irodalmi és művészeti tevékenységem eredményei:

- Africa Dance – közös könyv Bluebird, barcelonai festőművésszel
- Virágaim – Fotóalbum
- Újabb virágaim - Fotóalbum

Fotókkal illusztrált útirajzok:

- Ahova otthonról hazajövök (Ried)
- Nostalgia (Salzkammergut)
- Így láttam Kanadát
- Életminőség (Pittsburgh)
- A reménység lángja
- Kényszerleszállás (Halifax)
- Salzburg
- Kelheim - Weltenburg
- Braunau a gótikus város
- Velence
- Itáliai emlék

Hangoskönyvek:

- Nyírfák
- Teljesen más
- Itáliai emlék
- Ketyegés
- Velence
- Bellária
- Csodálatos katasztrófa: New York
- A gótikus szépség: Braunau
- Szemerklő esőben: London
- Novellák
- Pálmák alatt: Mallorca
- Karcolatok
- Virágaim
- Újabb virágaim
- Igaz volna?
- Kötöm kéréimemet
- Mit panaszkodszt?!
- Egy szál rózsa
- Hol van Hadad?
- Kalászaim
- Virágokba burkolva
- Levelek
- Mint a szél játéka

Öt évvel ezelőtt kezdtem hozzá festeni, addig azt sem tudtam hogyan kell egy ecsetet kézbevenni, azóta meg mondhatni nem esik ki kezemből.

Nem a valóságot másolom,- ahhoz ott a fényképezőgépem, s használom is gyakran! Bárhova megyek, azt magammal viszem, valamint diktafonomat s ha lehet komputertemet is. Amit életem során magambaszívtam, feldolgoztam és tároltam, - most azt vetítem papírra, vászonra, - de nemcsak az egykori élményeket, hanem azt a színes érzelmi töltetet is, amellyel mostanig őriztem őket becsomagolva, lelkem mélyében.

Festményeim a következő kategóriába sorolhatók:

- Virágok
- Kék világ
- Touch me
- Tájképek
- Digitális képek
- Szivárvány
- Vörös bolygó
- Rezgések
- Absztrakt munkák

Ezek közül leggazdagabb a Virágok sorozat. Linzben a Virágfestőné (Die Blumenmalerin) nevet kaptam.

Galériák:

Képeimet fénymásolva és digitalizálva, megzenésített Galériákba foglalom és CD-re rögzítem. A Galériák időtartama 30-35 perc. Átlag 35-45 képet, illetve annak digitális változatait tartalmazzák.

Eddig 74 egyéni Galéria született és 10 közös, más festőművészekkel

- a barcelonai Bluebird-el: Africa Dance, Birds & Flowers, Flowers & Birds, Women & Flowers
- a riedi Kubinyi Papp Rozáliával: Moments
- valamint Terényi Ede kolozsvári zeneszerzővel: Öröm, Bűvölet, Fantázia címmel.

Kiállításaim:

- 2007 Hadad - Románia
- 2007 Beszterce - Románia
- 2007 Kolozsvár - Románia
- 2007 Mezőtúr - Magyarország
- 2008 Temesvár - Románia
- 2008 Linz - Ausztria
- 2009 Mezőtúr - Magyarország
- 2009 Budapest - Magyarország
- 2009 Magyardécse – Románia
- 2009 Växjö - Svédország
- 2009 Temesvár - Románia

Erdélyi Magyar KiKicsoda 2010

Blog és honlapok:

www.horvathpiroska.com

www.limes-net.com/piroska

www.piroska.jimdo.com

e-mail: horvath_piroska@hotmail.com

skype: horvathpiroska

Tartalom

Előszó	3	Életöröm	25
Ajándék	5	Gyökerek	26
Érzékiség	6	Remény	27
Barackvirág	7	Ne késlekedj!	28
Újjászületni	8	Virágének	29
Újrakezdeni	9	Szeretem	30
Hóbortos tél	10	Édesanyám emlékezete	31
A tavasz üzenete	11	Barangoló	32
Idill	12	Tűz, tűz	33
A megismerés	13	Megbékélés	34
Hajtás	14	A végtelen	35
Életünk őszi rapszodiája	15	Ezer szép virágszál halála	36
Öreg fa halála	16	Láttad?	37
Téli hangulat	17	Megújulás	38
A tökéletes alkotás	18	Az elmúlás kisrapszodiája	39
Akkor	19	A múltad te vagy	40
Ábrándok	20	Tékozló lélek	41
Násztánc	21	Életrajzok	42
Táguló perspektíva	22	Tartalom	47
Virágom, virágom	23		
Nyár	24		

Útjaink valamikor találkoztak, Besztercén. Néhány évig párhuzamosan haladtak, aztán messze elkanyarodtak egymástól. Évtizedek után az internetnek köszönhetően újra érintették egymást. Ebből a virtuális újratalálkozásból született e könyv.